

vistnok saaledes, at Endeel baade taler for og imod, at Alderstillaaget bliver staaende, men, naar man lægger Mærke til Forholdene i de fattige og simple Egne i Landet, kunde det maaskee ikke være afveien at lade det blive staaende. Naar Sognefogedinstitutionen ikke skal staae længe, kan det ikke skade Stort, men det vil idetmindste afværge, at saadanne fattige Sogne blive bebyrdede fremfor andre. Jeg kjender, som sagt, de Tilfælde, at Beboerne i vedkommende Sogn ere traadte sammen for at accordere med deres Sognefoged, da de ønskede at beholde ham; naar en Sognefoged i saadanne Sogne har udtjent sin Tid, vil han i Almindelighed gjerne træde fra, da den ham tillagte Løn vanfælligen bliver en tilstrækkelig Godtgjørelse for hans Uleilighed. Denne Bemærkning synes jeg at skyldes Sagen, og henstiller saaledes Afgjørelsen til det ærede Thing; jeg for mit Vedkommende vil stemme for Forslaget, saaledes som det er kommet hertil fra Landsthinget.

Ordføreren: Da den ærede Rigsdagsmand vil stemme for Forslaget, frygter jeg ikke meget hans Henstillen til Thinget, hvormeget dette end iøvrigt pleier at lægge Mærke til hans Henstillinger. Jeg vil blot tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at de Beboere i et Sogn, der nu privat lønne deres Sognefoged, blive ved Loven ikke værre stillede, end de nu ere; ville de i Fremtiden lønne ham privat, ville de kunne gjøre det; Forholdet bliver det samme, der skeer dem ingen Uret. — Naar der gives et Sogn, hvor der kun er 2 eller 3 Mænd, der ere skikkede til at være Sognefogeder, saa maa det være et ganske forunderligt lille Sogn; thi man seer jo dog mange Steder, at der til at være Sognefoged ikke udfordres saa store Kundskaber, som den ærede Rigsdagsmand synes at forestille sig. Et Sogn, der kun har 2 eller 3 saadanne Mænd, er vist saa lille, at det ikke kan være forbundet med nogen Uleilighed der at være Sognefoged; om Lønnen saa bliver noget ringe, vil den dog ikke blive mindre end 20 Rd., og det maa være en passende Løn i et saa lille District som det, han omtalte.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 2 (see Anh. A, Sp. 599).

forkastedes med 69 Stemmer.

2) Lovforslagets § 3 (see sammesteds Sp. 600).

forkastedes med 67 Stemmer mod 1.

3) Lovforslagets § 4 (see sammesteds).

forkastedes med 71 Stemmer mod 1.

Dermed vare altsaa Udvalgets Forslag under Nr. 5, 6, 7 og 8 vedtagne.

Det blev derpaa sat under Afstemning om Lovforslaget skulde overgaae til 3die Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 72 Stemmer.

Ændringsforslag indtrævedes til næste Dags Middag.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse til Arvefæste af offentlige Stiftelses og af beneficieret Gods. (Lovforslaget findes i Anhang Sp. 633 ff.).

Ueberning: Da Ordføreren er bleven syg og ikke har kunnet give Møde her i Dag, er det blevet mig overdraget som Medlem af Udvalget at forebringe Forslaget for det ærede Thing. Det ærede Thing vil nemlig erindre, at dette Forslag er kommet fra det Udvalg, der blev nedsat for at bedømme det Forslag, jeg tidligere havde indbragt angaaende Afhændelse af et Hospitalsgods i Odense. Ved at overveie dette Forslag, kom hele Udvalget til den Erkjendelse, at det vilde være rigtigere, at bringe den hele Sag angaaende Gods af denne Bessaffenhed til Afgjørelse ved en samlet Lov, end at foretage et enkelt Gods ad Gangen. Man vil see, at Loven i en Række af 13 §§ indeholder et heelt Afslønings-System, saaledes